

Media Monitoring

24. září - 7. října 2016

Obsah

Stávají se z tuzemských skiareálů letní destinace?	2
COT business - 4.10.2016	
LÉTA TUČNÁ A LÉTA HUBENÁ	4
Snow - 6.10.2016	

Stávají se z tuzemských skiareálů letní destinace?

COT business - 4.10.2016

rubrika: Téma měsíce - strana: 28

Milióny investované do umělého zasněžování, zima žádná, poloprázdné hotely. V létě pak fronty na lanovky, přeplněná parkoviště a cyklostezky rušné jak Václavák. Taková je realita posledních let ve většině tuzemských horských středisek. Má ještě smysl investovat do „zimní“ infrastruktury? Sonda mezi provozovateli skiareálů napovídá, že tito svůj boj s rozmary klimatu nevzdávají.

Zástupci horských středisek sahají leckdy k drsnějšímu výrazivu, my se spokojíme s konstatováním, že loňská zima byla třetí v řadě těch, které se z pohledu počasí nevyvedly. „Zatímco dlouhodobý teplotní průměr v zimním období je -0,8 stupně, v těchto třech sezonách byl v průměru 1,8 stupně a podobně negativní statistiky jsou i u srážek,“ ohlíží se za uplynulou zimou Libor Knot, ředitel Asociace horských středisek. „Výsledek je potom takový, že oproti dřívějším zimám, kdy počet provozních dnů lyžařských středisek byl okolo 125, v poslední sezoně byly lyžařské areály otevřeny v průměru jen okolo 90 dnů,“ dodává. Návštěvnost i tržby se v důsledku toho pohybovaly v průměru na 90 procentech předešlého roku. Lépe na tom samozřejmě byly velké a výše položené skiareály, které si mohly dovolit masivní investice do umělého zasněžování.

Naproti tomu návštěvnost většiny horských středisek v průběhu letní sezony byla nadprůměrná, někde dokonce rekordní. „Lze to přičítat jednak tomu, že se daří ekonomice a svoji roli hraje i nestabilní situace v některých zahraničních letních turistických resortech. Významným činitelem, který má vliv na zvyšující se návštěvnost tuzemských hor, jsou ale také investice, které v horských střediscích zásadně rozšiřují možnosti trávení volného času,“ vysvětluje Libor Knot.

Návštěvníci českých hor si mohou kromě velké sítě turistických cest užívat nové trasy pro cyklisty (singletraily), tratě pro terénní tříkolky a koloběžky, půjčovny horských kol a elektrokol, dětská hřiště, naučné trasy, rozhledny, bobové a tubingové dráhy, lanové parky, přemostění apod.

Mohlo by se zdát, že se české hory mění v letní destinace, jenže provozovatelé horských středisek jsou nejspíš nenapravitelní optimisté a vytrvale investují do zkvalitnění servisu pro lyžaře. Jejich plány podle všeho příliš neovlivnily ani zmiňované tři bídné zimy. „Před zimní sezonou 2015/2016 se do modernizace na českých horách investovalo rekordních 1,1 miliardy korun a tyto investice hodnotí provozovatelé velmi pozitivně. Je ale zřejmé, že vliv posledních nepříznivých zim je na výši investic znát. Na nadcházející sezonu se tempo investic mírně zpomalí, ale předpokládáme, že bude na úrovni let 2012–2014, tedy okolo 600 milionů korun,“ uvádí Libor Knot.

Podobně jako v minulých letech půjde většina těchto prostředků do rozšiřování a modernizace zasněžovacích systémů, protože snižující se počet dní, při kterých se dá zasněžovat, může být pro provoz lyžařského areálu fatální. Zasněžovací systémy by tak měly být schopné účinněji, rychleji a efektivněji zasněžovat celý areál. Zářným příkladem může být středočeský Areál Monínec, jehož provozovatel jako první v Česku investoval do unikátní technologie Snowfactory, která umožní výrobu technického sněhu i při teplotách nad nulou. Díky tomu může být provoz skiareálu (resp. Hotelové sjezdovky) bez ohledu na počasí spuštěn již 26. října. Jaroslav Krejčí ml., výkonný ředitel Areálu Monínec, počítá, že zimní sezona bude na Monínci zakončena až v dubnu. V některých dalších skiareálech se pro nadcházející zimu rozšiřují sjezdové tratě a pokračují investice do vylepšení zázemí pro aktivity lyžařských škol. „Zájem o rodiny s dětmi a snaha jim pobyt na našich horách co nejvíce zpříjemnit je v našich střediscích již standardem.

Proto se rozšiřují služby například o hlídání dětí, doplňuje se vybavení dětských školek, vznikají tzv. fun-line sjezdovky a podobně,“ popisuje charakter investic Libor Knot. Investice se ale netýkají jen přímo lyžování.

Rozšiřuje se nabídka stravování a doprovodných služeb. „Například v Malé Úpě vznikl minipivovar hned vedle sjezdové tratě,“ uvádí Knot, podle kterého je zimní dovolená stále více otázkou široké nabídky doprovodných aktivit. „Klient často tráví na svahu méně času a dopřává si odpočinku ve stravovacích zařízeních, ve wellness nebo při dalších různých aktivitách. To samozřejmě vnímají i poskytovatelé těchto služeb a svoji nabídku nejen rozšiřují, ale snaží se ji rovnou integrovat do pobytových balíčků,“ vysvětluje ředitel Asociace horských středisek a dodává, že trend zkracování pobytů na horách se snad již ustálil (aktuálně lidé na horách zůstávají 3–4 dny) a poskytovatelé služeb tomu přizpůsobili svoji nabídku. Zejména nabídkami balíčků služeb se zvýhodněním nevíkendových dnů se podle Knota daří vytěžovat ubytovací zařízení relativně rovnoměrně po celý týden. „Svoji roli samozřejmě hraje sezonnost – tradiční vánoční a silvestrovské pobyty i jarní prázdniny jsou v tomto ohledu dosti specifické,“ uzavírá Libor Knot.

Mohlo by se zdát, že se české hory mění v letní destinace, jenže provozovatelé horských středisek jsou nejspíš nenapravitelní optimisté a vytrvale investují do zkvalitnění servisu pro lyžaře.

LÉTA TUČNÁ A LÉTA HUBENÁ

Snow - 6.10.2016

rubrika: Mag - Byznys - strana: 72 - autor: TOM ŘEPÍK

VLIV KLIMATICKÝCH ZMĚN NA SKIAREÁLY

LÉTA TUČNÁ A LÉTA HUBENÁ

NEOBVYKLÉ ŘEŠENÍ ROZMÍSTĚNÍ VĚTRNÝCH ZÁBRAN NA VRCHOLKU TATRANŠKÉHO SVAHU CHOPOK SEVER

JAK SE HROMADÍ DŮKAZY O GLOBÁLNÍM OTEPLOVÁNÍ, HORSKÁ STŘEDISKA ZAČÍNÁJÍ ČELIT ZAPEKLITÝM VÝZVÁM.

TEXT: TOM ŘEPÍK

Na rozdíl od jistých škarohlídů si osobně nemyslím, že se za našich životů dočkáme konce sněhu. Či zim. Či lyžování. Přinejmenším ne všude a ne v řadě následujících dvou tří dekád, jež mají v zorném poli manažerů horských resortů i my, praktičtí lyžaři.

Co však nelze nevít v potaz, jsou setrvalé stoupající denní i noční teploty, ohrožující životy tradičních skiarealů v nízkých nadmořských výškách, řekněme pod 800 metrů. To by mohlo mít negativní vliv na celé odvětví.

Je marné ztrácet spánek z obav, že by během následující generace měl zmizet sníh z Alp, Tater nebo hřebenu Krkonoš. Zda je ale každé středisko stihne mít dostatek na svých svazích, aby si zajistilo ekonomicky spolehlivý provoz, je jinou otázkou. Pro nízko položené provozy se plíživě rostoucí teploty stávají reálným problémem už nyní.

Vítězové a ostatní

Podle většiny dlouhodobých měření se za poslední století zvýšila globální teplota asi o 1,5 stupně Celsia. Teplotní růst se neděje nijak souvisle a uniformně; nelze však nevidět konzistentní vzestup nočních minimálních teplot, na nichž je horská branže zvláště závislá. V důsledku toho jsou v posledních dekádách listopadové a prosincové noci v průměru teplejší, než bývaly.

Tato skutečnost už skiarealům přivřela stávající časová okna příležitosti k zasněžování a dál bude přivírat – téměř s jistotou lze čekat, že v následující dekádě či dvou noční teploty vzrostou o další jeden stupeň.

V praxi to znamená, že současný sníh bude stále častěji strídán deštěm. Což i provozovatelům ve vyšších lokalitách přinese nové výzvy typu stihnout vyrobít dostatek sněhu pro včasné otevření na přelomu listopadu a prosince, na něž bývali zvyklí a na němž měli postavenou svou ekonomiku.

Na druhou stranu, některá zejména vysoko položená a výkonným zasněžováním vybavená střediska mohou ze současné situace krátkodobě profitovat, jelikož budou přebírat zákazníky malých a nízko situovaných areálů, jimž tím budou o to rychleji pomáhat ven z byznysu. Trend, jenž v posledních letech sledujeme v přímém přenosu zimu co zimu.

Nicméně ani dočasná vysokohorští vítězové neuniknou následkům klimatických změn. Přívod nových lyžařů může a nejspíš bude nezanedbatelně trpět vinou zániku či živoření malých lokálních kopců, jež byly odjakživa lišní mnoha začátečníků, kteří pak přirozeně pokračovali do vyšších středisek. To pokud nebudeme uvažovat plejádu ostatních sportů přímo ohrožujících konkurenčních faktorů. Obor se snadno může scvrknout a zřejmě se mu to přihodí.

Nový normál

Nakolik teploty v budoucnu porostou, závisí na tom, jak se lidstvu podaří při-

škrtnit uhlíkové emise a další skleníkové plyny v atmosféře. Pokud se svět bude chovat jako doposud, podle většiny expertů můžeme v polovině století očekávat zvýšení o 2 stupně Celsia. Když populace produkci emisí výrazně omezí, nemine nás teplotní vzrůst o stupeň.

V každém případě to začíná znamenat, že poslední tři tuzemské sněhové sezóny, jež by kdekdo v oboru rád považoval za pech století, budou za dekádu dvě představovat spíš jakousi normu.

Možná ještě problematičtější důsledkem než rostoucí teplota bude zvýšená volatilita srážek – něco, co už máme možnost zažít posledních pár dekád, jen čím dál rapidněji. Skiaareály se odjakživa potýkaly se sněhovou nahodilostí; ta se však stále zvyšuje a podle snad všech klimatických modelů dál poroste. Počasí bude čím dál překotněji oscilovat mezi suchými úseky a tu skromnými a tu naopak kalamitními sněhovými přídeley – jež se však v řadě míst mohou měnit v nemilosrdně vládný dešť.

Požehnané ladovské zimy, kdy souvisle nasněžilo v listopadu či prosinci a takový základ vydržel do jara, jsou nejspíš minulostí. Pokud nějaký přírodní sníh přijde, obvykle nejspíš směrem ke konci kalendářní zimy a na krátký čas; brzy vystřídány plusovým teplotním skokem agresivních oblev.

Každá hodina dobrá

Největší výzvou v blízké budoucnosti se tak stane schopnost a do velké míry předvídatost a unikátní místní know-how skiarealů využít každé sebekrátší příležitosti k výrobě sněhu. S čekáním, až teploty stabilně spadnou pod minus pět, zapnutím děl a vyrobením hromad sněhu během intenzivního týdne, je, zdá se, konec. Tento typ luxusu nejspíš patří historii. Nikdo soudný už v tuzemsku nemůže spoléhat, že skiaareál otevře ještě v listopadu. Stejně tak, že sníh budou střediska vyrábět nonstop, čili i ve dne. Čím dál častěji půjde zasněžovat jen v průběhu nočních úseků, občas nijak dlouhých.

S neustále přivírajícím se teplotním oknem příležitosti k výrobě sněhu se bude automatické zasněžování stávat stěžejní municí v arsenálu středisek. Co se dřív zdálo luxusem, je nyní mus. Namísto zdoluhavého manuálního nastavování počítačový program spustí akci v okamžik, kdy uhoří vhodný mix vlhkosti a teploty – lhostejno, na jak krátkou dobu. Vodu už může mít systémem předchlazenou z chladících věží – také nového standardu moderních zasněžovacích provozů.